

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 86/14

Λουξεμβούργο, 19 Ιουνίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-507/12
Jessy Saint Prix κατά Secretary of State for Work and Pensions

Γυναίκα η οποία παύει να εργάζεται ή να αναζητεί εργασία λόγω φυσικών περιορισμών συνδεδεμένων με τα τελευταία στάδια της εγκυμοσύνης της και τα επακόλουθα του τοκετού μπορεί να διατηρεί την ιδιότητα της «εργαζομένης»

Για τον σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο η γυναίκα αυτή να επιστρέψει στην εργασία της ή να βρει άλλη θέση απασχόλησης εντός εύλογου χρόνου μετά τη γέννηση του τέκνου της

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η εισοδηματική ενίσχυση (income support) συνιστά παροχή χορηγούμενη σε διάφορες κατηγορίες προσώπων τα εισοδήματα των οποίων δεν υπερβαίνουν ένα καθοριζόμενο ποσό. Οι έγκυες γυναίκες ή οι λεγόμενες μπορούν, ειδικότερα, να διεκδικήσουν την παροχή αυτή κατά την περίοδο πριν και μετά τον τοκετό. Εντούτοις, τα «πρόσωπα αλλοδαπής προελεύσεως» (ήτοι οι αιτούντες που δεν έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο Ηνωμένο Βασίλειο) δικαιούνται την παροχή αυτή μόνον εφόσον έχουν την ιδιότητα του «εργαζομένου» κατά την έννοια της οδηγίας για την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή των υπηκόων της Ένωσης¹.

Η Jessy Saint Prix είναι Γαλλίδα υπήκοος η οποία εγκαταστάθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 10 Ιουλίου 2006, όπου εργάστηκε, κατά κύριο λόγο ως βοηθός καθηγήτρια, από την 1η Σεπτεμβρίου 2006 έως την 1η Αυγούστου 2007. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της, η J. Saint Prix εργάστηκε, στις αρχές του 2008, προσωρινώς σε βρεφονηπιακούς σταθμούς. Στις 12 Μαρτίου 2008 και ενώ διένυε τον έκτο σχεδόν μήνα εγκυμοσύνης, η J. Saint Prix εγκατάλειψε την εν λόγω θέση απασχόλησης διότι οι απαιτήσεις της εργασίας με παιδιά προσχολικής εργασίας είχαν καταστεί εξαιρετικά επίπονες για αυτήν. Η αίτηση που υπέβαλε η J. Saint Prix για να λάβει εισοδηματική ενίσχυση απορρίφθηκε από τη βρετανική διοίκηση, με την αιτιολογία ότι η J. Saint Prix είχε χάσει την ιδιότητα του εργαζομένου. Στις 21 Αυγούστου 2008, τρεις δηλαδή μήνες μετά τη γέννηση του τέκνου της, η J. Saint Prix άρχισε εκ νέου να εργάζεται.

Το Supreme Court of the United Kingdom (ανώτατο δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου) που κλήθηκε να αποφανθεί αν η J. Saint Prix είχε δικαίωμα εισοδηματικής ενίσχυσης, υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερώτημα κατά πόσον γυναίκα η οποία παύει να εργάζεται ή να αναζητεί εργασία λόγω φυσικών περιορισμών συνδεδεμένων με τα τελευταία στάδια της εγκυμοσύνης της και τα επακόλουθα του τοκετού διατηρεί την ιδιότητα της «εργαζομένης» κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης².

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο κρίνει ότι **γυναίκα που βρίσκεται στην κατάσταση της J. Saint Prix μπορεί να διατηρεί την ιδιότητα της «εργαζομένης»**. Προς στήριξη του σκεπτικού του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι πολίτης της Ένωσης που δεν ασκεί πλέον δραστηριότητα μπορεί ωστόσο να διατηρεί την ιδιότητα του εργαζομένου σε ιδιαίτερες περιπτώσεις (όταν είναι προσωρινά ανίκανος προς εργασία, όταν καθίσταται ακουσίως άνεργος, ή ακόμα όταν παρακολουθεί μαθήματα επαγγελματικής κατάρτισης)³. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η οδηγία για την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή των υπηκόων της Ένωσης δεν απαριθμεί κατά τρόπο

¹ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77, και διορθωτικά ΕΕ L 229, σ. 35 και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34).

² Οδηγία 2004/38, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 1, και άρθρο 45 ΣΛΕΕ.

³ Άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/38.

εξαντλητικό τις περιστάσεις υπό τις οποίες διακινούμενος εργαζόμενος ο οποίος δεν τελεί πλέον σε σχέση εργασίας μπορεί, εντούτοις, να εξακολουθεί να έχει την εν λόγω ιδιότητα του εργαζόμενου. Εν πάση περιπτώσει, η οδηγία, η οποία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της ασκήσεως του δικαιώματος των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, δεν μπορεί, αυτή καθεαυτήν, να περιορίσει το περιεχόμενο του όρου του εργαζόμενου κατά την έννοια της ΣΛΕΕ. Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός προσώπου ως εργαζόμενου κατά την έννοια της ΣΛΕΕ καθώς και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν την ιδιότητα δεν εξαρτώνται κατ' ανάγκη από την ύπαρξη ή την πραγματική συνέχιση μιας σχέσεως εργασίας⁴.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι φυσικοί περιορισμοί που συνδέονται με τα τελευταία στάδια της εγκυμοσύνης της και με τα επακόλουθα του τοκετού αναγκάζουν μια γυναίκα να παύσει να ασκεί έμμισθη δραστηριότητα κατά την αναγκαία για την αποκατάστασή της περίοδο δεν είναι, κατ' αρχήν, ικανό να στερήσει από το πρόσωπο αυτό την ιδιότητα του «εργαζόμενου». Συγκεκριμένα, η περίπτωση ότι το πρόσωπο αυτό δεν ήταν πράγματι παρόν στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής για ορισμένους μήνες δεν συνεπάγεται ότι έπαψε να ανήκει στο δυναμικό της αγοράς αυτής κατά την εν λόγω περίοδο, **εφόσον επιστρέφει στην εργασία του ή βρίσκει άλλη θέση απασχόλησης εντός εύλογου χρόνου μετά τον τοκετό**. Σε διαφορετική περίπτωση, οι υπήκοοι της Ένωσης θα αποθαρρύνονταν να ασκήσουν το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας εάν κινδύνευαν να χάσουν την ιδιότητα του εργαζόμενου στο κράτος μέλος υποδοχής.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, προκειμένου να καθορίσει κατά πόσον η περίοδος που μεσολάβησε μεταξύ του τοκετού και της επιστροφής στην εργασία μπορεί να χαρακτηριστεί ως εύλογη, απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη το σύνολο των ειδικών περιστάσεων της προκειμένης υποθέσεως καθώς και των εθνικών κανόνων που διέπουν τη διάρκεια της άδειας μητρότητας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1988, [39/86](#), Lair.